

ADVENTUL

În tot cursul anului, creștinii celebrează și retrăiesc tainele mântuirii, cu credința prin care devin mărturisitori ai lui Dumnezeu în lume.

Spre deosebire de calendarul civil, Biserica creștină are stabilit un calendar propriu pentru celebrările liturgice, mai ales sfânta Liturghie.

Tratând despre liturgie, conciliul Vatican al II-lea, în documentul intitulat „Sacrosanctum Concilium”, menționează: „Sfânta Biserică socotește de datoria ei să celebreze printr-o comemorare sacră, în anumite zile din cursul anului, Opera Mîntuitoare a Mirelui ei divin ... În ciclul anual, ea desfășoară întregul Mister al lui Cristos, de la Întrupare și Naștere pînă la Înălțarea la cer, la ziua Rusaliilor și pînă la așteptarea fericitei speranțe și a venirii Domnului.

Celebrând Misterele Răscumpărării, ea deschide credincioșilor comorile virtuților și ale meritelor Domnului, actualizându-le în tot timpul anului, ca astfel să se umple de harul mântuirii” (nr. 102).

Astfel, anul bisericesc este parcurs în mai multe etape: Adventul, Crăciunul (Nașterea Domnului), Postul Mare, Timpul Pascal și de peste an. La acestea se adaugă sărbătorile Preacuratei Fecioare Maria și ale Sfinților.

Timpul Adventului, la care facem acum referire, este perioada în care reflectăm asupra Misterului Întrupării Fiului lui Dumnezeu în sânul imaculat al Mariei Fecioare, adică a venirii Lui ca Om între noi, ca dovadă a iubirii nemărginite a Tatălui ceresc față de întreaga omenire. Este, totodată, o pregătire sufletească pentru sărbătorirea nașterii Domnului nostru Isus Cristos.

În bisericile catolice de rit latin se poate vedea o coroană de brad, deasupra căreia sunt puse patru lumânări. Este simbolul Vieții și al Luminii care este Cristos. Cele patru lumânări și cele patru duminici din timpul Adventului semnifică cele patru milenii de la crearea lumii pînă la Nașterea lui Cristos. Duminică de duminică se aprinde câte o lumânare în plus, ca semn că Ziua mult așteptată se apropie din ce în ce mai mult, aducând bucuria împlinirii a ceea ce însuși Dumnezeu a glăsuț prin prorocii Vechiului Legământ.

În timpul Adventului, creștinul are ocazia și este îndrumat să mediteze și asupra venirii prin har a Domnului în suflet, precum și asupra venirii în slavă, la sfârșitul veacurilor a Celui ce va judeca viii și morții.

Această „așteptare” nu este pasivă, ci activă și efectivă pentru creștinul doritor de mântuire. Prin sobrietate, convertire și fugă de păcat, prin rugăciuni, fapte de caritate și primirea sfintelor Sacramente, mai ales hrana Cuvântului lui Dumnezeu și a Euharistiei, poate să progreseze în viața spirituală și să primească belșugul harului divin. Aceasta este speranța și bucuria pe care le trăiește omul în Advent.

Sf. Ioan Botezătorul, reluând cuvintele profetului Isaia (40,3), îi îndeamnă pe oameni: „Pregătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui” (Marcu, 1.3). Îi îndeamnă la pocăință, adică la întoarcerea de la păcat la Dumnezeu. Este și sensul expresiei de „Postul Crăciunului”, folosită în Biserica orientală.

Și ruga noastră? **„Deschideți-vă, ceruri, și lăsați să coboare cel Drept”. „Vino, Doamne, nu întârzia! Arată fața Ta spre noi și mântuiește-ne!”**.

București, decembrie 2006 A.D.

Monseniorul Ilies SOCIU

Vicar episcopal al Arhiepiscopiei Romano-Catolice de Bucuresti,

Mare Capelan al Marelui Priorat al Romaniei al O.S.M.T.H.